

[Jørgen Jørgensen.]

begyndte her i Tinget. Under Forhandlingen her henstillede Ordføreren for det socialdemokratiske Parti meget indtrængende til Tingets Medlemmer at prøve nye Muligheder. Under Udvalgets Forhandlinger er disse Muligheder prøvet, og jeg har støttet alle Bestræbelser for at finde en Vej frem, saaledes at denne Sag kunde ordnes uden Lovgivningsmagtens Indgriben. Men Forudsætningen for, at dette kunde ske — det ved det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, det ved det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, og det ved alle, der har deltaget i Udvalgets Arbejde — var, at begge Parter var indforstaaet med og selv ønskede, at Forligsmanden igen skulde gribe ind. Forligsmandens Stilling er i sig selv meget vanskelig, og det er aldeles ubegrundet, naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen angriber Forligsmandens Optræden i denne Sag. Forligsmanden kunde ikke, som det hele havde udviklet sig, rejse Spørgsmaalet paa ny, medmindre begge Parter ønskede hans Medvirken. Hvis dette havde været Tilfældet, mener jeg ogsaa, det havde været rigtigt at give den yderligere Opmuntring til at tage Sagen op, den, som Forligsmanden lagde Vægt paa skulde komme fra Rigsdagens Partier, men da det ikke har været Tilfældet, er Forudsætningen for, at Spørgsmaalet paa ny kunde rejses, altsaa ikke til Stede.

Jeg mener imidlertid, at der maa siges at staa saa store Interesser paa Spil, at denne Konflikt ikke kan løbe videre. Under Hensyn til vore Forpligtelser over for Udlandet i Henhold til trufne Aftaler, under Hensyn til vor Kornsituation, vor Foder-situation, vor Forsynings-situation i det hele taget, under Hensyn til, at de Værdier, der Dag efter Dag gaar til Grunde, kunde benyttes til at hjælpe sultende Mennesker i Europa, der hungrer efter Levnedsmidler, er det efter min Mening uforsvarligt at lade denne Konflikt løbe videre.

Og hvem har saa vundet ved denne Konflikt? Den Lønforhøjelse, Slagteriarbejderne vil faa, og som deres egne Tillidsmænd har godkendt, vil vel svare til, at de skal arbejde i 1 Aar eller maaske 1½ Aar for at faa dækket det Tab, de har haft i den Tid, de nu har været ledige. Det er deres økonomiske Resultat af denne Strejke.

Jeg skal ikke blande mig i — det har Rigsdagens Medlemmer ikke Forudsætninger for at skønne over — om den Løn, Slagteriarbejderne faar, er for høj eller for lav. I Sammenligning med alle andre Lønninger synes den at være lav. Jeg ved ikke,

om der til den kontante Betaling knytter sig andre Begunstigelser for Slagteriarbejderne, som vi ikke er vidende om, men det er ikke det afgørende i denne Situation. Det afgørende for Rigsdagen i denne Situation er, at der ved Vedtagelsen af det Lovforslag, der her foreligger, lovfæstes en Lønoverenskomst, som Arbejdernes ansvarlige Repræsentanter har godkendt ved en normal Forhandling i første Omgang, derefter ved at tiltræde det Forslag, som Forligsmanden har stillet. Det er ikke et Forsøg paa fra Rigsdagens Side at medvirke til, at Slagteriarbejderne faar en lavere Lønning, end maaske andre faar. Det er kun et Forsøg paa fra Rigsdagens Side at stille sig bag ved den af Arbejdernes Tillidsmænd, Arbejdernes valgte, ansvarlige Repræsentanter afsluttede Aftale med Arbejdsgiverne om Lønforholdene for deres Medlemmer inden for Slagterierne, og enhver Tale om, at dette er vendt mod Arbejderne, er uden saglig Mening.

Jeg ved i øvrigt ikke, hvor interesserede Socialdemokraterne og Kommunisterne er i ved denne Lejlighed at underkende de ansvarlige Tillidsmænds Standpunkt i et Spørgsmaal af denne Karakter.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft fremsatte en Bemærkning, som jeg synes, det ærede Medlem skulde have undladt. Det ærede Medlem sagde, at nu vilde Statsministeren tvinge de to Støttepartier, Det konservative Folkeparti og det radikale Parti, til at stemme for denne Lov. Jeg maa deroverfor sige et Par Ting.

Hvad lægger det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft i at betegne Det radikale Venstre og Det konservative Folkeparti som Støttepartier i særlig Grad? Vi har i mit Parti støttet Lovforslag rent sagligt fra Regeringen i denne Vinter, saaledes som enhver Opposition naturligt bør gøre. Naar et Land staar i Vanskeligheder, som det danske Samfund staar i, er det ethvert Oppositionspartis Pligt at medvirke til en saglig forsvarelig Løsning af de Problemer, der foreligger. Vi har naturligvis det Ønske, at Løsningen af disse Problemer kommer til at ligge saa nær ved, hvad vi anser for det bedste for Samfundet, som muligt, og vi har ogsaa søgt gennem Forhandlinger om de enkelte Lovforslag i denne Vinter at faa Lovgivningen til at ligge saa nær ved vore Synspunkter som muligt, men vi maa naturligvis alle tage Hensyn til hinanden. Vi har loyalt og sagligt støttet Regeringen i de Forslag, som Regeringen er kommet med, for at opnaa et Resultat, som Samfundet kan være tjent med, men det har det ærede Medlem og hans Parti jo ogsaa gjort. Naar